

Sambandsflokkurinn

So skifti hann aftur stöðu

Seinastu ferð vóru boðin sambært pressuni, at hann nú stýðir Nyrup stjórnina, treytað av, at føroyingar fáa eina rímuliga avtalu í bankamálinum aftaná valið.

Nú er onki nytt í, at Jóannes Eidesgaard skiftir stöðu í heilum. Hann minnir meira og meira um tongul í brimi. Tað er næstan sum við manninum, sum segði, at leggja av at roykja er onki fyri, tað hevði hann gjørt so ofta.

Tá hevur tað størri áhuga fyri føroyingini at vita, hvat tað er, sum Jóannes Eidesgaard og Poul Nyrup Rasmussen hava avtalað á teirra fundum, onkur fundurin vardi heilar 5 tímar, sigur Sósíalúrín.

Hví hendi kúvendingin beint aftaná fólkatingsvalið? Poul Nyrup Rasmussen lovaði bæði tífloga og seint áðrenn fólkatingsvalið, at tá valið var av, so var danska stjórnin til reiðar at samræðast beinanvegin.

Hetta vendi sum á einum tallerki, aftaná at Jóannes Eidesgaard varð valdur sum tungan á vágskálini á fólkatíngi.

Hvussu landsstýrið enn royndi at fáa Poul Nyrup Rasmussen til samráðingar-

borðið, so smeyg hann sær undan sum álurín. Hugtakið »gensidig respekt« var goymt og gloymt.

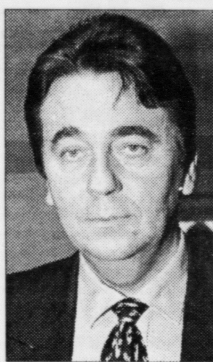
Samstundis, so lögdi tað ljóðar, helt semjan í lögtinginum uppat. Áðrenn tvi-hildu javnaðarmenn og aðrir, at neyðugt var við semju í lögtinginum. Og áðrenn fólkatingsvalið og nýggju stöðuna hjá Jóannes Eidesgaard var eisini full semja.

Men nú eynaðist javnaðarflokkinum at fáa helvtina av lögtinginum at leypa frá øllum semjum.

Vit vita øll, at javnaðarflokkurin hevur ikki havt áhuga í, at nakað krav verður reist móti døgum, hvørki krav um kanningar ella um at danir skulu gjalda fyri bankabjargingar.

Øll minnst tá Jóannes Eidesgaard á veg til Keypmannahavnar leyp frá áðrenn samráðingarnar í 1995. Ivaleyst vistu Poul Nyrup Rasmussen og Mogens Lykketoft av hesum, áðrenn vit hittust. Hetta er farið, og vit hildu fast um krøvini, sum longu komu í avtaluna frá 1994.

Spurningurin er nú, hvat er farið fram á longu fundinum millum føroyska og danska javnaðarflokkin.

Hava danskir javnaðarmenn fingið lyftið um, at teir sleppa nógv bíflegari aftaná enn áðrenn lögtingsvalið? Er talan um avtalað spæl? Vónandi er tað ikki so galið.

Eitt er vist. Vildi Jóannes Eidesgaard hjálpt Føroya fólki til best møgulega úrslitið, so hevði hann stuðlað verandi landsstýri í okkara samráðingum.

Føroyingar kundu kent seg tryggja, um samráðingarnar fóru fram áðrenn valið, tá tað ikki hevði borið til at komið heim aftur við einari vánaligari avtalu.

Tann ringasta loysnin fyri

Føroyar er, um Jóannes Eidesgaard fær ávirkan á tað landsstýrið, sum aftaná valið skal seta krøv móti donsku stjórnini.

Tað var fyrst og fremst Føroya javnaðarflokkur, sum lat seg draga runt á leikpallinum, tá bankarnir blivu endurreistir. Tað var fyrst og fremst Føroya javnaðarflokkur, sum gekk við til at Føroyar vóruð niðurbundnar í avtalunum við Danmark.

Tað var fyrst og fremst Føroya javnaðarflokkur, sum gekk ímóti, at vit settu krøv fram móti døgum í 1994 og 1995.

Hvussu í allari víðu verð skal Føroya javnaðarflokkur seta politisk krøv fram í málum, har hann sjálvur hevur høvuðsábyrgdina av teimum gjördu mistøkunum?

Hetta vita bæði Poul Nyrup Rasmussen og Mogens Lykketoft. Spurningurin er, um Jóannes Eidesgaard á sín vanliga hátt meira ella minni handlar í blindum, ella um veruligar avtar eru gjördar millum teir báðar bróðurflokkarnar.

Edmund Joensen
flokksformaður

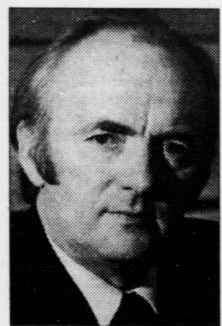
Men sig, hvat ger tingið

Fyri hundrað og sekstan árum síðan var Jógvan Poulsen av Strøndum fyrstu ferð valdur inn á ting. Bæði Jógvan Poulsen og síðan Johan Poulsen hoyrdu til politiska ættarliðið, ið laðaðu føroyska búskapin upp frá grundini.

Tá Jógvan Poulsen, ið skrivaði fyrstu føroysku biblíusöguna, fyrstu ferð varð valdur inn á ting í 1883, vóru enn stórir partar av Nordku Lóg frá 1685 enn galdandi í Føroyum. Í dag eru lógir mettar avgamlar, um tær eru tríati ára gamlar. Í 1883 var danska grundlógin einans 34 ára gomul, í dag er heimastýrslógin hálva öld til aldurs.

Jógvan Poulsen greiðir frá í grein prentað í "Sambandsflokkurin - upphav og virki", hvussu grindakassin kundi læna frá kirkjukassanum og øvugt til tess at tryggja, at allir føroyingar finga lut í búskaparligu menningini, sum stóðst av frihandli og fiskivinnu. Á okkara døgum hevur lögtingsfíggarlógin ligið um tær tríggjar milliárin, og vit hava søplað alt burtur, sum okkum varð latið upp í hendurnar tey sjei góðu árin, og somikið stórra var neyðin, tá tey sjei rakárinu komu. Í dag skal, sum vitu-ligt er, eitt annað tingarbeiði til, men hornasteinin hava teir gomlu lagt.

Teir gomlu æra
Rasmus Effersøe, sáli, tók so til orðanna: "Latum okkum teir gomlu æra - okkum

tað til frama verða skal". Okkum kann tað verða til mikla signing at líta aftur á tey lívsvirði, ta stremban og ta moralsku styrki, teir gomlu tóku við innan ting-gátt. Ongin teirra hevði gjarað út av almennu kassunum, enn minni sett framtíð føroyinga í veð fyrri lánun til tess at keypa atkvøður veljaranna við teirra egnu pengum. Høvdu vit havt hesar menn, ið vóru líka orðhildnir undan sum eftir valinum, var ongín lánifíggið forbrúksfest í 80'unum, og ongín tyngjandi kreppa í 90'unum. Skulu føroyingar mennast hugsjónarliga, styrkjast búskaparliga og semjast

bróðraliga, má álitið millum tinglimir og veljarar endurskapast. Lívsvirði, sum orðhaldni, sjálvbjargni og umsjón av skaparverkinum skulu aftur inn um tingsins gátt, skal hetta gerast veruleiki.

Frá álitisessosi til fulltíðarstarv

At bygja á fedranna arv er tó bert grundin, reisingina mugu vit sjálvi skapa okkum. Tingarbeiðið er nógv broytt. Sum longu nevnt, er livitíðin hjá lóggávuni nógv stytta. Samstundis mugu tingmenn halda í oyruni á teirri almennu fyrising, sum í dag telur fleiri hundrað fólk, og sum hevur alt lógarverkið og allar milliárdimar undir hond. Fyrst í hesi öldini finga tingmenn ávirkan á umsiting amtmansins ígjøgnum grunnar og stýri, og teir kláraðu hetta, eins og at umsita pening lögtings, afturat vanliga starvi sínum. Tingstarvið var tá ein álitisessur, sum til bar at røkja umframt annað virkseimi.

Í dag er ein onnur tíð. Skal tingarbeiðið gerast til lítar, má full tíð nýtast til hetta arbeiðið, og tingmenn mugu hava somu arbeiðsumstøður, sum teir lands-

stýrsmenn og almennu stjórar, tingið skal hava egypti eftir, um teir skulu fremja søk veljaranna, har fíggarlig ábyrgd, virkisfúsi og heil hjartað umsorgan eru vandin í húnarhátt.

Jóhannes Martin Olsen
valevni Sambandsflokksins

Eldrapolitikkur

Ikki er hugaligt at vera vitni til, hvussu okkara røktarkrevjandi gomlu hava tað í okkara nútíðarsamfelag. Tey røktarheim, sum eru bygd seinnu árin, nótta ikki tøvrið hjá meir enn einum parti av teimum, sum hava brúk fyrri røkt. Serliga hugsi eg her um tey, sum krevja nógv røkt.

Nøkur øki í landinum hava ellis- og røktarheim, sum taka sær av røktarkrevjandi gomlum og gera tey eitt gott arbeiði. Røktarkrevjandi gomul, sum ikki fáa pláss á hesum heimum, búgva kanska heima, har teirra avvarðandi gera eitt stórt arbeiði. Røktararbeiðið er mangan tungt og

Loysing og hvat so?

Eins og undan fólkatingsvalinum hava loysingarhugaðar røddir dúgliga verið frammi og funnist at ríkisfelagsskapinum. Ført hevur verið fram ferð eftir ferð, at tíðin er farin frá hesum felagsskapi, og at nú er stundin komin at loysingini.

Sjálvur kann eg fult og heilt taka undir við grunnsjónarmiðnum, at vit eiga at læra at standa á egnum beinum og klára okkum sjálvi. Men eg sakni alla tíðina, at tosið um at loysa kemur longur enn bert til sjálva loysingina.

Tað er lætt og púra ókeypis at tosa um loysingina. Men verri verður, tá tað snýr seg um at fortelja fólki, hvussu vit skulu bera okkum at aftaná loysingina.

Hvar er uppskriftin upp á, hvussu vit skulu fáa okkara samfelag at halda fram á sama stöði, sum tað hevur í dag? Hana havi eg enn ikki sæð!

Innan fyri ríkisfelagsskapin kunnu vit saktans læra at standa á egnum beinum, og tað er væl eisini hugskotið aftan fyri sjálvan ríkisfelagsskapin!

Men vit eru ein so lítil tjóð, at vit skulu skerja okkara livistøði munandi, um vit skulu gera okkum nakrar vónir um at halda fast við allar teir fyrimunir og møguleikar, vit hava í ríkisfelagsskapinum.

Hvussu við møguleikum hjá okkara ungú at sleppa fram at víðari lestri? Ella hvussu við

møguleikum hjá okkara sjúku at fáa neyðugu hjálpin, tá okkara egna sjúkráhusverk ikki strekkir til?

Eg eri sannførdur um, at eingin av loysingarmonnunum hevur hug at offra sína egna vælveru og sít egna livistøði, tá vit ein dag kanska veruliga koma fram at hesi góðu loysingini!

Tí eftirlýsi eg at hoyra eitt sindur um, hvat vit hava at seta í staðin fyri tað, vit hava nú. Tað má vera fyrsta treytin, at loysingarfólk gera øllum tað greitt, heldur enn bert at tosa út í tóman heim um eina loysing, sum um eingin skuldi góldið fyri hana.

Sum er, hava vit ein góðan ríkisfelagsskap við hópin av møguleikum. Hesum borgar Sambandsflokkurin sum einasti flokkur fyrri! Stuðlið tí hesum flokki heldur enn at stuðla tóma loysingartosinum, sum ikki torir at nerta við fylgjurnar av loysingini!

Heðin Mortensen
valevni
Sambandsflokksins

krevjandi fyri tey avvarðandi, og vildi tey ynskt, at nøktandi møguleikar góvust at verða avlastaði av og á.

Terje Davidsen,
valevni Sambandsflokksins
í Norðstreymoy